

[Holger Larsen.]

tyder naturligvis en Merudgift, naar der tilføres Kasserne et saa stort Befolkningslag og i den Alder, og jeg vil gerne i denne Forbindelse takke Sygekasserne, fordi de har givet Tilsagn om at ville aabne. Det er et af de Punkter, paa hvilke jeg mener, at Sygekasserne har bidraget til at lette Lovforslagets Gang her i Tinget. Den Erstatning, som Sygekasserne skal have for denne Oplukning, skal beregnes efter § 74, Stk. 4, og beregnes efter de samme Regler, som man benytter ved Beregningen af Tilskuddet til de kronisk syge.

I alt stiger Statskassens Udgifter til Sygekasserne med 2 Mill. Kr. til 12,66 Mill. Kr. og Kommunernes Tilskud fra 200 000 til 550 000 Kr. — og her ser jeg bort fra den mulige Stigning, foraarsaget ved den Hjælp, Kassernes Medlemmer kan faa til Kontingentbetaling af Kommunerne. Det forekommer mig ikke, at Stigningen i Forhold til den Mer-Hjælp, der ydes Sygekasserne, er særlig faretruende, thi selv om dette Beløb, hvad jeg ikke er blind for, kan stige noget, saa maa man jo erindre, at Kommunerne saavel som Staten i Virkeligheden slipper for meget store Udgifter til Sygehjælp til alle de gamle Mennesker, der i Fremtiden faktisk vil kunne faa Hjælp af Sygekasserne.

Saaledes udbygget og forbedret mener jeg, at Sygekasserne kan danne det naturlige Grundlag for den paatænkte Forsikring, men man maa naturligvis sikre sig, at alle, der viser Villie dertil, kan komme med, saaledes at saa godt som ingen udelukkes fra Renten. Her rejser sig da straks Spørgsmaalet om deres Skæbne, som af Helbredshensyn ikke kan sygeforsikres. Derom er der i Lovforslagets § 78 givet en Regel, som giver de vedkommende Ret til Aldersrente, hvis de inden det fyldte 41de Aar fører Bevis for, at de ikke i de sidste 3 Aar før deres fyldte 40de Aar har kunnet opfylde Helbedsbetingelserne for Optagelse i en anerkendt Sygekasse — lignende Regler som i Fattiglovens § 63, og om dem, som allerede nu er ældre end 40 Aar, hedder det i Overgangsbestemmelserne, at Sygekasserne aabner 1 Aar, og at Personer mellem 40 og 60 Aar, som af Helbedshensyn ikke kan optages i en Sygekasse, desuagtet skal være berettiget til Aldersrente mod at fremskaffe en Attest for, at de ikke kan optages.

Et andet Spørgsmaal, der uvilkaarligt rejser sig, er, hvorledes de Medlemmer bevarer Medlemsretten, som paa Grund af Arbejdsløshed, langvarig Sygdom eller lig-

nende ikke kan betale deres Kontingent. Hertil er der taget Hensyn i § 15, der paa lægger Kommunerne det som Forpligtelse at træde hjælpende til baade ved Betaling af Sygekassekontingent og Invalidepræmie. Begrænsningen i den nuværende Lov af Kommunernes Ret til kun at yde  $\frac{3}{4}$  er altsaa slettet, idet man erkender, at der kan være Tilfælde, hvor Kommunerne bliver nødsaget til at hjælpe vedkommende med den fulde Kontingentbetaling, og der er altsaa endvidere sket den Udvidelse, at Kommunerne nu ogsaa kan betale Invalidepræmien, og at det er gjort til Pligt for dem at gøre det. Jeg finder, denne Bestemmelse er absolut nødvendig, thi hvis man vil bygge Invalidrenten og Aldersrenten paa Sygekasserne, saa er det ikke nok, at man faar alle ind i Sygekasserne, saa maa man ogsaa sørge for, at ingen paa Grund af øjeblikkelig Fattigdom kan smides ud igen, og jeg forstaar derfor ikke, at der virkelig findes Blade, som det, jeg staar med her „Skatteborgeren“, som ikke er bange for at betegne denne Bestemmelse paa følgende drastiske Maade. Efter at have citeret Paragraffen siger Bladet:

„Hermed er Demoraliseringens Porte slaaet op paa vid Gab. Thi medens Forholdet dog endnu normalt er dette, at hvis et Medlem af en Sygekasse ikke kan betale sit Kontingent, bliver han udelukket, saa ændres dette i Realiteten nu dertil, at Kommunen i saadanne Tilfælde har Pligt til at betale Kontingentet for vedkommende.“

For det første tager Bladet nu fejl med Hensyn til, at det er almindeligt, at vedkommende bliver udelukket. Sygekasse-loven vilde være daarlig, hvis det var Tilfældet. Nej, det almindelige er, at man træffer et Arrangement med Kommunalbestyrelsen og betaler tre Fjerdedel af Kontingentet for vedkommende Medlem — naturligvis er det mest almindelige, at Medlemmerne selv betaler deres Kontingent, men det gælder altsaa for de Medlemmer, der uden egen Skyld er saa uheldige, at de ikke selv kan betale. Dette er nu udvidet til, at Kommunerne betaler en Fjerdedel mere, og dette finder Bladet altsaa katastrofalt. Inden jeg forlader dette Punkt, vil jeg bemærke, at det er dog saaledes, at Kommunerne selv bestemmer, om de vil dække en Trediedel, Halvdelen eller det hele, men naturligvis alt sammen under Regres til højere Myndighed. Endvidere indeholder Lovforslaget en Bestemmelse om, at de, der ved Lovens Ikrafttræden er fyldt 60 Aar, er berettigede til at faa Rente, selv om de